

И тога Андроникъ Лукавый царь Греческій, като виде паденіе то Михайлово, устремисе сось войска та си, и зема оть Болгаре те Месемврія, и други многу градове. И така отвърна си за дань, щото беше даваль Михаилу.

АЛЕКСАНДРЪ.

По Михаила воцарисе братъ му Александръ. Противу него востана Стефанъ Неманъ, и отиде сось войска многу въ Болгарія до Радомирь. И оть тамо посла Болгаромъ, и рече: ако искате да имамъ миръ сось васъ, и да не опустошимъ ваша та земля, испьдете Александра оть царство то, и поставете Стефана сына сестры моея. Александръ обаче собравъ войска многу востана на Стефана, и прогна го въ Сербію. Послѣ се обърна на Андроника царя Греческаго, и поплѣни многу мѣста даже до Едрене, и върнасе.

По Андроника настана на царство Греческое Іоаннь Катакосмъ. Онъ собра войска силна, и нападна напрасно на Болгарія: кое то като виде Александръ уплашисе, и пославъ просеше миръ оть Іоанна. Но Іоаннь не искаше нити да го чуе. Тога Александръ, кой то имаше собраны при себе само 8000 души Болгаре, и 2000 души Власы, ополчисе противу Грецы те, кои то беха до 70000 души. И сразившеся навиха Болгаре те Грекомъ, и побѣгнаха назадъ, а Іоаннь Катакосмъ побѣгна сось неколику души и затворисе въ Рушчукъ. Болгаре те же обсадиха Рушчукъ, и Іоаннь быде во отчаянни, и молешесе Александру, да го не погуби. Тога Александръ умилисе, пожали го и му рече: иди си съ миромъ въ Цариградь. Тога Іоаннь возрадовасе премного, и за да има миръ сось Александра всегдашень, даде дщера си, коя